ژورنال

شماره ۲۶۰

۵ نوامبر ۲۰۲۲ – ۱۴ آبان ۱۴۰۱ سردبیر این شماره: کیوان جاوید

در این شماره ژورنال

قطار انقلاب و ایستگاه های بین راه

نوشته کیوان جاوید

۱۴ آبان: یکی از روزهای پرخروش انقلاب "زن زندگی آزادی"

اطلاعیه حزب کمونیست کارگری ایران

قطار انقلاب و ایستگاه های بین راه

کیوان جاوید

مسئله و هدف هر انقلاب در وهله اول به زیر کشیدن نظام حاکم است. انقلاب یعنی به خیابان ریختن، جنگیدن با نیروی های مسلح و هیچ قول و قراری را از حاکمیت نپذیرفتن. انقلاب ۵۷ نیز همین بود. در سال ۵۷ نیز وقتی مردم علیه وضع موجود و وجود زندان و اعدام و فقر و دیکتاتوری به میدان آمدند، از درون حاکمیت و شخص شاه صدای انقلاب شنیده شد و قول بهبود و اصلاحات و تغییر دادند. به این منظور امیر عباس هویدا از نخست وزیری عزل و زندانی شد. ابتدا جمشید آموزگار، در ادامه شریف امامی و بعدا ازهاری نخست وزیر شد. نهایتا وقتی حکومت پهلوی مشاهده کرد کسی که در کنار حاکمیت بوده نمیتواند مورد تایید مردم

باشد، بیرون از حاکمیت شاپور بختیار را به صحنه آورده و پست نخست وزیری را به او تحویل دادند. وعده بختیار، "شاه سلطنت کند نه حکومت" بود. یعنی تا این حد پیش رفتند که قدرت اجرایی و دخالت مستقیم شاه را در امر سازماندهی دولت بگیرند و یک پست تشریفاتی به او بدهند، این امتیازی بود که قرار بود به انقلاب بدهند تا ارتش و مجلس و کل بافت حاکمیت دست نخورده بماند. جامعه در برابر این عقب نشینی تاکتیکی رژیم پهلوی کوتاه نیامد. شعار آن روزهای انقلاب این بود: "ما میگیم خر نمیخوایم پالون خر عوض میشه/ ما میگیم شاه نمی خوایم نخست وزیر عوض میشه."

بساط سلطنت نهایتا با قیام بهمن در هم پیچیده شد و نظام شاهنشاهی سرنگون گردید. این را هم اضافه کنیم که در

۲۱ و ۲۲ بهمن وقتی مردم به پادگانها حمله می کردند و با اسلحه هایی که به غنیمت گرفته می شد، مراکز نظامی، رادیو تلویزیون و مراکز حساس دولتی را یکی پس از دیگر به تصرف خود در می آورند، آخوندهای مدافع خمینی منظما از بلندگوهای دستی خود فریاد می زدند: "آقا (خمینی) دستور قیام نداده". اما قیام دیگر منتظر دستور کسی نبود. انقلاب دستورش را از خیابان می گرفت.

گفته می شود و ما بارها شنیده ایم که انقلاب ۵۷ اشتباه بود. این موضوعی است که در این یادداشت تحت نام قطار انقلاب و ایستگاه های بین راه به آن می پردازیم.

همانطور که گفتیم مسئله فوری و لازم هر انقلاب سرنگونی دولت است. مقابله با نیروی مسلح و جنگ خیابانی و عقب

راندن نیروی های مسلح. اولین اقدام مقابله با دشمن تا دندان مسلح، بسیج هر چه بیشتر نیرو و اتحاد بر سر سرنگون کردن حکومت است. شعار روز مردم ایران برای عقب راندن دشمن: مرگ بر دیکتاتور است. این شعار محوری همه مردم ایران است. شعار مرگ بر خامنه ای و مرگ بر دیکتاتور در واقع گردآوری نیروی بیشتر را مد نظر دارد. بسیج نیرو و در صحنه بودن و سازمان دادن نبرد و جنگ و گریز خیابانی. شرکت کنندگان در میدان مبارزه فقط نیروی تظاهرات کنندگان و جوانان در حال نبرد نیستند، هر چند نیروی محرکه و بازوی قدرتمند انقلاب جوانانی هستند که در برابر جانیان خونریز می ایستند، مقاومت می کنند و دست به تعرض می زنند. جوانانی که هر آنچه حاکمیت در برابر آنها قرار داده است را می سوزانند و به خاکستر تبدیل می کنند. بازوی دیگر انقلاب، اعتصابات عمومی و سراسری است. اعتصاب

کارگران مراکز تولیدی، اعتصاب معلمان و دانشجویان، اعتصاب بازار، اعتصاب مراکز خدمات عمومی، اعتصابات کامیون داران و غیره و غیره. در این روزهای سرنوشت ساز انقلاب هر نیرویی که به جمع مردم به منظور ضربه زدن به اقتدار حاکمیت اضافه شود قیام کنندگان آن را به فال نیک می گیرند و با آغوش باز از آن استقبال می کنند. قطار انقلاب در این مرحله با سرعت به سوی سرنگونی پیش می رود. اما همزمان این انقلاب باید سوخت خود را برای رسیدن به ایستگاه آخر تامین کند. سوخت انقلاب برای رسیدن به هدف و مقصد نهایی، خواسته ها و اهداف انقلاب است. اینجا به چند خواست فوری و اساسی که قادر باشد انقلاب را بعد از سرنگونی جمهوری اسلامی به پیش ببرد اشاره می کنیم:

با به زیر کشیدن جمهوری اسلامی توده مردم نباید صحنه

سیاست را ترک کنند. متشکل شدن مردم در شوراها و اعمال اراده آنها در سیاست و حاکمیت یک شرط ضروری برای رهائی جامعه از هر نوع ستم و تبعیض و بیحقوقی است. حکومت آتی باید حکومتی شورائی باشد. این دیگر یک اصل ثابت شده هر انقلابی است که نیروهای درگیر در نبرد با دولتِ حاکم فقط انقلابیون و مردم آزادیخواه و برابری طلب نیستند. احزاب و شخصیت ها و مدافعین نظام سرمایه داری نیز بعد از به زیر کشیدن شدن دولت حاکم فورا اعلام می کنند انقلاب پایان یافته است و از مردم می خواهند اسلحه ها را تحویل داده، خیابانها را ترک کرده و به خانه های خود بروند و منتظر تشکیل دولت موقت و انتقال قدرت به دولت بعدی باشند.

سرنگونی جمهوری اسلامی اولین و مهمترین ایستگاه قطار

انقلاب است و نباید اجازه داد در این ایستگاه، این قطار باز ایستد. این اتفاقی است که برای انقلاب سال ۵۷ افتاد و عاقبت تلخ آن را همه مردم ایران با پوست و گوشت خود به عینه مشاهده کردند. بنابراین بعد از سرنگونی جمهوری اسلامی حضور بی وقفه مردم در عرصه سیاست و در میدان بودن مهمترین اهرم ادامه انقلاب تا پیروزی نهایی است.

- **تشکیل شوراها در همه کارخانه ها، محلات، ادارات، شهرها و در همه فعل و انفعالات سیاسی جامعه تضمین کننده ادامه انقلاب است.**
- **مسلح ماندن مردم تحت نظارت مستقیم شوراهای مردمی هرگونه بند و بست از بالا و سرکوب مردم را برای تثبیت یک سیستم جدید "آقا بالاسر" از بین می برد.**
- **لغو مذهب رسمی و جدائی کامل مذهب از دولت، از سیستم قضائی و از آموزش و پرورش. آزادی کامل مذهب و**

بی مذهبی بعنوان عقیده و امر خصوصی افراد.

- رهایی کامل و بی اما و اگر زن از قید هرگونه حجاب تحمیلی، مذهب و مردسالاری و برابری کامل حقوقی و سیاسی در همه عرصه های حیات اجتماعی. زنان حق دارند برای هر مقام و منصب سیاسی و دولتی کاندید یا انتخاب شوند.
- به رسمیت شناسی حقوق مساوی برای همه شهروندان کشور مستقل از مذهب، زبان، جنسیت، گرایشات جنسی، ملیت و تابعیت.
- تامین فوری مبرم ترین نیازهای رفاهی جامعه. افزایش فوری دستمزد و حقوق متناسب با سطح هزینه ها و منطبق با آخرین استانداردهای زندگی امروز. رایگان کردن فوری طب و آموزش و پرورش.

نهایتا ایستگاه آخر انقلاب برچیده شدن سیستم بردگی مزدی

است. سود اندازی و بهره کشی و بردگی مزدی با رفاه و آزادی و خوشبختی اکثریت قریب به اتفاق مردم در ایران و در همه جا مغایر است. رفاه توده مردم با حفظ نظام سرمایه که در ایران و همه کشورها بجز ریاضت کشی اقتصادی و گرانی و بیکاری ارمغانی برای مردم ندارد، امکان پذیر نیست. از نظر سیاسی و اجتماعی نیز بیحقوقی و بی اختیاری توده مردم از ویژگیهای ساختاری نظام سرمایه داری در همه کشورها است. مشخصا در ایران فقر و محرومیت و دیکتاتوری و توحشی که در چهار دهه گذشته جامعه را به صلابه کشیده از ملزومات حفظ سلطه سرمایه است. نباید اجازه داد این شرایط این بار تحت لوای دیگری، مثلا ملی گرایی و ناسیونالیسم بجای اسلامیسم، ادامه پیدا کند. انسانیت و مدرنیسم و آخرین دستاوردهای تمدن بشری، و آزادی و برابری و رفاه همه شهروندان، باید در محور نظام سیاسی و

اقتصادی ایران قرار بگیرد و این یعنی نظام آتی باید نظامی سوسیالیستی باشد.

قطار انقلاب از روز شروع تا آخرین روز حرکتش به سوی پیروزی ایستگاه هایی دارد. نباید در هیچ ایستگاه سر راه متوقف شد. هدف، رسیدن به آخرین ایستگاه انقلاب است. یعنی آزادی، برابری و رهایی انسان از شر یک نظام نابرابر سیاسی، اقتصادی و پایان دادن به دیکتاتوری و سلطه نظام سرمایه داری.

شنبه ۱۴ آبان ۱۴۰۱

۵ نوامبر ۲۰۲۲

۱۴ آبان: یکی از روزهای پرخروش انقلاب "زن زندگی آزادی"

حزب کمونیست کارگری ایران

امروز ۱۴ آبان روز اعتراضات سراسری در شهرهای مختلف ایران و در کشورهای مختلف برای آزادی توماج صالحی خواننده ای که به صدای اعتراض مردم در خیابان تبدیل شده، و برای آزادی تمامی دستگیر شدگان اخیر است. فراخوانهای وسیعی که برای چنین روزی منتشر شده عزم مردم برای بازکردن در زندانها را به نمایش میگذارد.

در دانشگاهها اعتراضات و اعتصاب و تجمعات جریان دارد. در مشهد دانشجویان دانشگاه آزاد با شعار "هیز تویی هرزه تویی

زن آزاده منم" فریاد اعتراضشان را بلند کردند. در دانشگاه خوارزمی واحد کرج نیر دانشجویان همچنان در اعتصابند و برخی استادان در کلاس های خالی نشسته اند. همچنین دانشجویان دانشکده مهندسی شیمی، نفت و گاز دانشگاه علم و صنعت در اعتراض به سرکوب فراگیر در تحصن و اعتصاب بسر میبرند. دانشجویان دانشکده هنر و معماری دانشگاه گیلان نیز دست به تحصن زدند. همچنین امروز دانشجویان در دانشگاه فنی مهندسی علم و صنعت تحصن داشتند.

در سنندج مراسم یادبود مومن زند کریمی به محل تظاهرات ضد حکومتی با شعارهای "مرگ بر خامنه‌ای"، "مرگ بر بسیجی" تبدیل شد. مومن زند کریمی جوان ۱۸ ساله روز گذشته با شلیک وحوش جنایتکار حکومت به قتل رسید. در مراسم های یادبود جانباختگان، مردم خشمگین در کنار خانواده ها خشم و انزجار خود را نسبت

به جنایتکاران حاکم به نحو .گسترده ای بازتاب میدهند. در هفته اخیر چندین تظاهرات و تجمع بزرگ با شعار مرگ بر دیکتاتور و مرگ بر خامنه ای در مراسم جنانباختگان به جریان افتاد.

روز گذشته یادبود صمد برگی نیا درپیرانشهر در چهلمین روز قتل وی بود وجمعیت بسیاری گرد آمده بودند. صمد برگی نیا در جریان اعتراضات مردمی در شامگاه ۲۹ شهریور مورد اصابت گلوله قرار گرفته و در ششم مهر ماه جان باخت. روز گذشته همچنین مراسم چهلم غزاله چلاوی در آمل بود که مردم در محل دفن او حلقه زدند و حجاب سوزاندند و پای کوبیدند و شعار "می کشم می کشم هرآنکه خواهرم کشت"، " آزادی آزادی آزادی" را سر دادند.

در سقز اعتصاب عمومی همچنان برقرار است. در شهرهای دیگری چون حصارک کرج و میدان تجریش تهران نیز بازار در اعتصاب و

تعطیل است. شب گذشته مردم در شهرهای بیشتری به اعتراضات مردمی پیوستند. از جمله در شهرهای بوشهر، محلات زیتون کارمندی و کیانپارس در اهواز، سقز، سنندج، کرمانشاه، آمل، بندرعباس، نیموَر، خلخال، زاهدان، خاش، سراوان، راسک، بوکان، روستای پدل از توابع بندر لنگه، لاهیجان، شهر مهران در هرمزگان و در محلاتی چون جوادیه و ستارخان در تهران، مردم به خیابان آمده و آتش روشن کردند و شعارهای ضد حکومتی سر دادند.

یکی از کانون های داغ تظاهرات و درگیری با سرکوبگران در روز گذشته شهر خاش در سیستان و بلوچستان بود. بنا بر آخرین خبرها در درگیری مردم با سرکوبگران حکومت دست کم ۱۶ نفر از مردم به قتل رسیده و دهها نفر زخمی شده اند. این جنایت را باید وسیعا محکوم کرد و فریاد مرگ بر حکومت آدمکش را در سراسر کشور طنین انداز نمود. جانباختن این

عزیزان را به خانواده هایشان و به همگان تسلیت میگوییم.

دانش آموزان این نیروی نوجوان و فعال انقلاب همچنان در شهرهای مختلف وسیعا در اعتراضند. از جمله امروز در سنندج دانش آموزان در محله حسن آباد بعد از تعطیلی مدرسه با فریاد شعارهای ضد حکومتی شیشه‌های پایگاه بسیج را شکستند. مورد دیگر در مدرسه ابوعلی سینا در تهران است که ناظم مدرسه از پشت بلندگو فریاد مرگ بر آمریکا میداد و دانش‌آموزان یکصدا پاسخ میدادند: مرگ بر دیکتاتور!

و بالاخره اینکه موضوع استفاده از ماشین های شرکت "میهن" در جابجایی نیروی سرکوب در جریان اعتراضات مردمی با نفرت و تحریم این شرکت از سوی مردم روبرو شد. شماری از کارکنان این شرکت در کلیپی با مردم

سخن گفته و میگویند ۳۰ هزار نفر در ین شرکت کار میکنند و از مردم میخواهند که این شرکت را تحریم نکنند.

انقلاب با قدرت به جلو میرود و شعار "زن ، زندگی، آزادی" شعار فراگیر و متحد کننده مردم علیه جهنم جمهوری اسلامی و برای داشتن یک زندگی شاد و انسانی است.

شنبه ۱۴ آبان ۱۴۰۱

۵ نوامبر ۲۰۲۲

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر
به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران)
منتشر می شود.
ژورنال جمعه ها منتشر نمی گردد.

تماس با نشریه:

واتس آپ و تلگرام : ۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

---

*سایت ژورنال را به دوستان و آشنایان خود معرفی کنید. در انتشار یادداشتهای ژورنال بکوشید

journalfarsi.com

ژورنال